

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W POZNANIU**

ul. Zielona 8, 61-851 Poznań
Tel. (0-61) 852-15-17, 852-77-50, Fax (0-61) 851-86-44
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, 18 kwietnia 2012 r.

RPZ-411/8/11/AS

DECYZJA Nr RPZ 7/2012

I. Na podstawie art. 11 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu z urzędu postępowania antymonopolowego

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

uznaje się za praktykę ograniczającą konkurencję, , określona w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, nadużywanie przez Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. we Wronkach pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków obejmującym obszar miasta i gminy Wronki, poprzez narzucanie nieuczciwych opłat za włączenie przyłącza do sieci wodociągowej oraz za włączenie przyłącza do sieci kanalizacyjnej i tym samym bezpodstawne nakładanie obowiązku ponoszenia części kosztów robót niestanowiących – co do zakresu – prac związanych z budową przyłącza

i stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 9.12.2011r.

II. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, w związku z naruszeniem art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ww. ustawy w zakresie określonym w punkcie I,

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

nakłada się na Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. we Wronkach karę pieniężną w wysokości **9.174 zł** (słownie: dziewięć tysięcy sto siedemdziesiąt cztery złote) płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

W dniu 1 kwietnia 2011 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „Prezes Urzędu”) wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie wstępnego ustalenia, czy działania Przedsiębiorstwa Komunalnego Sp. z o.o. we Wronkach na lokalnym rynku zbiorowego

zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie gminy Wronki mogą stanowić naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W jego toku ustalono, iż Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. we Wronkach (dalej: „PK Wronki”, „Przedsiębiorca” lub „Spółka”) pobiera opłaty za włączanie przyłączy do sieci wodociągowej oraz do sieci kanalizacyjnej.

W związku z powyższym, postanowieniem z dnia 6.12.2011r. Prezes Urzędu wszczął postępowanie antymonopolowe w związku z podejrzeniem nadużywania przez Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. we Wronkach pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków obejmującym obszar miasta i gminy Wronki, poprzez narzucanie nieuczciwych opłat za włączenie przyłącza do sieci wodociągowej w wysokości 590 zł netto oraz za włączenie przyłącza do sieci kanalizacyjnej w wysokości 300 zł netto i tym samym bezpodstawne nakładanie obowiązku ponoszenia części kosztów robót niestanowiących – co do zakresu – prac związanych z budową przyłącza, co może stanowić praktykę określoną w art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Równocześnie postanowieniem z tego samego dnia zaliczono w poczet materiałów postępowania antymonopolowego całość materiałów zebranych w toku postępowania wyjaśniającego o sygnaturze RPZ-400/19/11/AS.

Ustosunkowując się do przedstawionego przez Prezesa Urzędu zarzutu w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania antymonopolowego z dnia 6.12.2011r., Przedsiębiorstwo Komunalne Spółka z o.o. we Wronkach pismem z dnia 22.12.2011r. oświadczyło, iż uznaje argumenty Prezesa Urzędu i z dniem otrzymania niniejszego zawiadomienia, tj. 9.12.2011r., rezygnuje z pobierania dotychczas stosowanych opłat za włączenie przyłącza do sieci wodociągowej w wysokości 590 zł netto oraz za włączenie przyłącza do sieci kanalizacyjnej w wysokości 300 zł netto. Zaprzestanie pobierania ww. opłat nastąpiło w oparciu o decyzję Prezesa PK Wronki, której wykonanie pozostawiono kierownikom odpowiednich działów, tj. Działu Wodociągów i Kanalizacji, Biura Obsługi Klienta, Działu Finansowo-Księgowego.

W toku postępowania Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorstwo Komunalne Spółka z o.o. we Wronkach jest spółką prawa handlowego wpisaną do Rejestru Przedsiębiorców pod numerem KRS 0000183866. Przedmiotem działalności Przedsiębiorcy jest m. in. produkcja i dostawa wody na zaopatrzenie ludności i innych odbiorców, odbiór i oczyszczanie ścieków, rozwijanie działalności wodociągowej i kanalizacyjnej i rozbudowa sieci, wywóz i unieszkodliwianie nieczystości stałych i płynnych, prowadzenie usług pogrzebowych i administrowanie cmentarza komunalnego, dostarczanie ciepła i inne. Jedynym udziałowcem Spółki jest gmina Wronki.

Dowód: Odpis KRS (k 449-452 akt post. administr.)

PK Wronki jest zarządcą i właścicielem sieci wodociągowej oraz sieci kanalizacyjnej na terenie miasta i gminy Wronki - wg stanu na dzień 31.12.2010r. długość sieci wodociągowej wynosi 148,6 km, a sieci kanalizacyjnej 22,4 km.

Dowód: Pismo PK Wronki z dnia 8.11.2011r. (k. 447-448 akt post. administr.)

Zgodnie z Taryfą dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków w mieście i gminie Wronki, stawka opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych wynosi 294,91 zł netto. Opłatę tę odbiorca ponosi z chwilą wykonania prób technicznych wybudowanych przez niego przyłączy.

Dowód: Pismo z dnia 8.11.2011r. (k. 447-448 akt post. administr.), Taryfa dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków w mieście i gminie Wronki na okres od 1.07.2010r. do 31.03.2012r. (k.454-470 akt post. administr.).

W Zarządzeniu Nr 1/2008 Prezesa Zarządu Przedsiębiorstwa Komunalnego Sp. z o.o. we Wronkach z dnia 3.01.2008r. w sprawie cen za usługi nieobjęte umową o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawarto wykaz opłat m. in. za włączenie przyłącza do sieci wodociągowej (montaż obejmy nawiertnej wraz z zasuwą, rurą osłonową i złączką PE): a) z rur żeliwnych: średnica DN 80 mm – 500 zł netto, średnica DN 100 mm – 520 zł netto, średnica DN 150 mm – 540 zł netto, średnica DN 200 mm – 560 zł netto, powyżej DN 200 mm – według kalkulacji wynikowej; b) z rur PE/PVC: średnica DN 80 mm – 450 zł netto, średnica DN 100 mm – 490 zł netto, średnica DN 150 mm – 550 zł netto, średnica DN 200 mm – 590 zł netto, powyżej DN 200 mm – według kalkulacji wynikowej. Natomiast opłata za włączenie przyłącza do sieci kanalizacyjnej sanitarnej lub ogólnospławnej studzienki z PE/PVC wynosi 150 zł netto, a studzienki z kęgów betonowych wynosi 300 zł netto.

Dowód: Zarządzenie Nr 1/2008 Prezesa Zarządu Przedsiębiorstwa Komunalnego Sp. z o.o. we Wronkach z dnia 3.01.2008r. w sprawie cen za usługi nieobjęte umową o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków (k. 472-474 akt post. administr.) oraz Zarządzenie Nr 3/2006 Prezesa Zarządu Przedsiębiorstwa Komunalnego Sp. z o.o. we Wronkach z dnia 10.01.2006r. w sprawie cen za usługi nieobjęte umową o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków (k. 517-518 akt post. administr.).

Opłaty za włączenie przyłącza do sieci wodociągowej nie są przez Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. we Wronkach w praktyce pobierane ściśle w wysokościach przewidzianych w ww. zarządzeniu. Zostały one bowiem zastąpione przez jedną zryczałtowaną opłatę w wysokości 590 zł netto bez względu na rodzaj materiału, z którego wykonany jest rurociąg (montaż obejmy nawiertnej wraz z zasuwą, rurą osłonową i złączką PE) i jego średnicę. Jeśli chodzi o opłaty za włączenie przyłącza do sieci kanalizacyjnej sanitarnej lub ogólnospławnej, to również pobierana jest jedna opłata w wysokości 300 zł netto.

Dowód: pismo z dnia 8.11.2011r. (k. 447-448 akt post. administr.)

Przedsiębiorca w piśmie z dnia 8.11.2011r. wyjaśnił, że w dokumentach źródłowych związanych z przygotowaniem ww. Zarządzenia Nr 1/2008 nie zidentyfikowano szczegółowej kalkulacji opłat wskazanych w tym Zarządzeniu, w tym kalkulacji opłaty za włączenie przyłącza do sieci wodociągowej oraz opłaty za włączenie przyłącza do sieci kanalizacyjnej sanitarnej lub ogólnospławnej.

Dowód: pismo z dnia 8.11.2011r. (k.447-448 akt post. administr.)

W tym samym piśmie Przedsiębiorca wyjaśnił, że dla nowo budowanych sieci wodociągowych stosuje ulgi polegające na niepobieraniu opłaty za włączenie przyłącza do sieci wodociągowej. Przedsiębiorca nie pobiera także opłaty za włączenie przyłącza do sieci kanalizacyjnej w przypadku, gdy prace te wykonywane są przez inwestora. W przypadkach, kiedy przyłącze wodociągowe wykonuje się już na istniejącej sieci pobierana jest opłata za włączenie przyłącza do sieci wodociągowej, gdyż wynika to z kosztów zużytych do tego materiałów, robocizny, dojazdu.

Dowód: pismo z dnia 8.11.2011r. (k. 447-448 akt post. administr.)

Ponadto, w toku procedury o przyłączenie do sieci wodociągowej i do sieci kanalizacyjnej Przedsiębiorca opracował następujące wzorce dokumentów: (1) wnioski o wydanie „Warunków

przyłączenia do sieci wodociągowej i/lub kanalizacyjnej” wraz z załącznikiem A; (2) warunki przyłączenia nieruchomości do sieci wodociągowej i/lub kanalizacyjnej; (3) uzgodnienia w sprawie przyłączenia do sieci wodociągowej i/lub kanalizacyjnej; (4) wniosek o uzgodnienia wstępne przed przystąpieniem do prac zmierzających do przyłączenia nieruchomości do: sieci wodociągowej, sieci kanalizacji sanitarnej, sieci kanalizacji ogólnospławnej; (5) zgłoszenie gotowości do odbioru przyłącza wodociągowego i/lub kanalizacyjnego; (6) protokół odbioru technicznego; (7) wniosek o zawarcie umowy o zaopatrzenie w wodę i/lub odprowadzanie ścieków.

Załącznik 2 do warunków przyłączenia do sieci wodociągowej i/lub kanalizacyjnej zawiera zestawienie opłat pobieranych przez Przedsiębiorcę od właścicieli nieruchomości przyłączanych do sieci, m. in. opłatę za włączenie przyłącza do sieci wodociągowej (montaż obejmy nawiertnej wraz z zasuwą, rurą osłonową i złączką PE) w wysokości 590 zł netto oraz opłatę za włączenie przyłącza do sieci kanalizacyjnej sanitarnej lub ogólnospławnej w wysokości 300 zł netto. Ponadto, w myśl § 5 wzorca dokumentu o nazwie „uzgodnienia w sprawie przyłączenia do sieci wodociągowej i/lub kanalizacyjnej” do obowiązków Przedsiębiorcy należy wykonanie włączenia przyłącza i przyłączenie nieruchomości do sieci, a właściciel zobowiązany jest do zapłaty Przedsiębiorcy za tę usługę wg cennika usług. Jednak dokument ten, mimo iż został przez Przedsiębiorcę opracowany, w praktyce nie jest w ogóle stosowany.

Dowód: pismo z dnia 31.05.2011r. wraz z załącznikami (k. 386-397 akt post. administr.), pismo z dnia 21.11.2011r. (k. 505 akt post. administr.).

Na obszarze miasta i gminy Wronki w 2010 roku wybudowano ogółem (...) przyłączy wodociągowych (PK Wronki wybudowało (...) szt.) oraz (...) przyłącza kanalizacyjne (PK Wronki wybudowało (...) szt.). W 2011 roku (do 30.11.2011r.) wybudowano ogółem (...) przyłączy wodociągowych (PK Wronki wybudowało (...) szt.) oraz (...) przyłączy kanalizacyjnych (PK Wronki wybudowało (...) szt.). W 2010 roku PK Wronki wykonało (...) usług włączenia przyłączy do sieci wodociągowej oraz (...) do sieci kanalizacyjnej. Natomiast w 2011 roku (do 30.11.2011r.) PK Wronki wykonało (...) usług włączenia przyłączy do sieci wodociągowej oraz (...) do sieci kanalizacyjnej.

Dowód: Pismo z dnia 8.11.2011r. (k. 447-448 akt post. administr.) oraz pismo z dnia 22.12.2011r. (k. 515-516 akt post. administr.)

Ustosunkowując się do przedstawionego przez Prezesa Urzędu zarzutu w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania antymonopolowego z dnia 6.12.2011r., Przedsiębiorstwo Komunalne Spółka z o.o. we Wronkach pismem z dnia 22.12.2011r. uznało argumenty Prezesa Urzędu. Z dniem otrzymania niniejszego zawiadomienia, tj. z dniem 9.12.2011r., Przedsiębiorca zrezygnował z pobierania dotychczasowych opłat za włączenie przyłącza do sieci wodociągowej w wysokości 590 zł netto oraz za włączenie przyłącza do sieci kanalizacyjnej w wysokości 300 zł netto. Tego dnia Prezes PK Wronki wydał stosowną decyzję, której wykonanie pozostawił kierownikom odpowiednich działów, tj. Działu Wodociągów i Kanalizacji, Biura Obsługi Klienta, Działu Finansowo-Księgowego.

Dowód: Pismo z dnia 22.12.2011r. (k. 515-516 akt post. administr.) oraz pismo z dnia 02.02.2012r. wraz z załącznikami (k. 535-540 akt post. administr.)

Prezes Urzędu zważył co następuje:

I.

Dla uznania, iż sprawa posiada charakter antymonopolowy niezbędne jest stwierdzenie, czy w okolicznościach sprawy doszło do naruszenia interesu publicznoprawnego. W świetle art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, celem regulacji w niej przyjętej jest zapewnienie rozwoju konkurencji, ochrona przedsiębiorców narażonych na stosowanie praktyk monopolistycznych i ochrona interesów konsumentów. Ustawa ta znajduje więc zastosowanie tylko wówczas, gdy zostaje zagrożony bądź też naruszony interes publiczny polegający na zapewnieniu właściwych warunków funkcjonowania rynku, będąc, w odniesieniu do przedsiębiorców, narzędziem chroniącym konkurencję, a w odniesieniu do konsumentów zabezpieczającym ich interesy. Działaniami, które godzą w tak pojętą konkurencję będą tylko takie działania, które naruszają sferę interesów szerszego kręgu uczestników rynku, a więc nie dotyczą sytuacji pojedynczego przedsiębiorcy, lecz zaburzeń na rynku, rozumianych jako negatywne zjawiska zaburzające jego prawidłowe działanie. Takie stanowisko prezentuje Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, m.in. w wyrokach z dnia 28.05.2001r. (sygn. akt XVII Ama 82/00) i z dnia 4.07. 2001 r. (sygn. akt XVII Ama 108/00). Znalazło ono również potwierdzenie w orzeczeniach Sądu Najwyższego, który w wyroku z dnia 29.05.2001 r. (sygn. akt I CKN 1217/98) stwierdził, że publiczny charakter ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów powoduje, iż znajduje ona zastosowanie tylko wówczas, gdy zagrożony lub naruszony jest interes publiczny, polegający na zapewnieniu właściwych warunków funkcjonowania rynku gospodarczego. Każde bowiem działanie wymierzone w mechanizm konkurencji godzi w interes publiczny w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., III SK 40/07, OSNP 2009/19-20/272). „Rynek funkcjonować może prawidłowo wówczas, gdy zapewniona jest możliwość powstania i rozwoju konkurencji. Ustawa chroni zatem konkurencję jako zjawisko o charakterze instytucjonalnym” (Uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2001 r., sygn. akt I CKN 1271/98).

Zachowanie przedsiębiorców należy oceniać z punktu widzenia celów ustawodawstwa antymonopolowego, a mianowicie, gdy może ono wywołać skutki w postaci wpływu na ilość, jakość, cenę towarów lub zakres wyboru dostępny konsumentom lub innym nabywcom (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16.10.2008 r., sygn. akt III SK 2/08). Ochrona konkurencji, jako mechanizmu funkcjonowania gospodarki, dokonywana jest nie tylko ze względu na interes innych przedsiębiorców, którzy wskutek stosowania praktyk antykonkurencyjnych pozbawieni są możliwości skutecznego konkurowania na rynku. Praktyki ograniczające konkurencję godzą w ostatecznym wymiarze w interes odbiorców, a tym samym w dobrobyt konsumenta (ang. *consumer welfare*), poprzez pozbawienie odbiorców końcowych korzyści wynikających z konkurencji takich jak: większy wybór, lepsza jakość, niższe ceny oraz większa innowacyjność produktów i usług oferowanych na rynku (Decyzja Prezesa UOKiK z 2.11.2010 r. nr RPZ 26/2010; Decyzja Prezesa UOKiK z 15.06.2011 r. nr RPZ 7/2011; Decyzja Prezesa UOKiK z 25.07.2011 nr DOK 6/2011).

Zakaz nadużywania pozycji dominującej odnosi się zarówno do praktyk o charakterze antykonkurencyjnym, które godzą w samo funkcjonowanie mechanizmu konkurencji, jak i do praktyk o charakterze eksploatacyjnym, które polegają na uzyskiwaniu przez przedsiębiorcę posiadającego pozycję dominującą od innych podmiotów (zarówno kontrahentów jak i konsumentów) świadczeń pozostających w dysproporcji ze świadczeniami na jakie mogliby liczyć w warunkach nieznieskształconej konkurencji na rynku (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05.01.2007, III SK 17/06, LEX nr 489018). W przypadku praktyk mających charakter eksploatacyjny, przedsiębiorca posiadający pozycję dominującą wykorzystuje fakt ograniczonej konkurencji na rynku i ograniczonego wyboru po stronie kontrahentów lub konsumentów.

Typowymi praktykami eksploatacyjnymi są: pobieranie przez dominanta nadmiernie wygórowanych cen (art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów) oraz narzucanie uciążliwych warunków umów przynoszących dominantowi nieuzasadnione korzyści (art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).

W niniejszej sprawie zarzucona Przedsiębiorcy praktyka ma charakter eksploatacyjny i polega na narzucaniu nieuczciwych opłat za włączenie przyłącza do sieci wodociągowej w wysokości 590 zł netto oraz za włączenie przyłącza do sieci kanalizacyjnej w wysokości 300 zł netto. Działanie PK Wronki dotyczy wszystkich potencjalnych, przyszłych odbiorców usług świadczonych przez tego Przedsiębiorcę, którzy zamierzają włączyć przyłącze do sieci wodociągowej bądź do sieci kanalizacyjnej.

W związku z powyższym, mając na uwadze charakter praktyki oraz wywoływane przez nią skutki dla bliżej nieokreślonego kręgu odbiorców usług związanych ze zbiorowym zaopatrzeniem w wodę i zbiorowym odprowadzaniem ścieków w mieście i gminie Wronki, w ocenie Prezesa Urzędu, w niniejszej sprawie nastąpiło naruszenie interesu publicznego uzasadniające podjęcie interwencji w postaci wszczęcia wobec PK Wronki postępowania antymonopolowego.

II.

Dla postawienia określonemu podmiotowi zarzutu naruszenia art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów niezbędne jest wykazanie następujących przesłanek:

- podmiot ten musi być przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,
- musi posiadać pozycję dominującą na rynku właściwym,
- podmiot ten musi dopuścić się nadużycia pozycji dominującej poprzez narzucanie nieuczciwych cen.

Bezspornym, na gruncie niniejszej sprawy, jest fakt, iż PK Wronki przysługuje przymiot przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przedsiębiorca prowadzi bowiem działalność gospodarczą w formie spółki prawa handlowego wpisanej do KRS pod numerem KRS 0000183866. Przedmiotem działalności Przedsiębiorcy jest m. in. produkcja i dostawa wody na zaopatrzenie ludności i innych odbiorców, odbiór i oczyszczanie ścieków, rozwijanie działalności wodociągowej i kanalizacyjnej i rozbudowa sieci, wywóz i unieszkodliwianie nieczystości stałych i płynnych, prowadzenie usług pogrzebowych i administrowanie cmentarza komunalnego, dostarczanie ciepła i inne. Spółka ma ponadto status przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (tekst jedn. Dz.U. 2006 r., Nr 123, poz. 858 ze zm.). Prowadząc na terenie miasta i gminy Wronki działalność gospodarczą w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków, Spółka realizuje zadania z zakresu wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, które w świetle art. 3 ust. 1 ww. ustawy są zadaniem własnym gminy.

Praktyki ograniczające konkurencję ujawniają się na rynku właściwym.

Art. 4 pkt 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów definiuje rynek właściwy jako rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji. Na rynek właściwy składa się rynek produktowy oraz rynek geograficzny.

Działalność PK Wronki polega m. in. na świadczeniu usług z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na obszarze miasta i gminy Wronki. Usługi te nie posiadają substytutów, a Przedsiębiorca oferując je na wskazanym powyżej obszarze nie spotyka się z żadną konkurencją. Wynika to przede wszystkim z uwarunkowań technologicznych i organizacyjnych dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Aby świadczyć tego rodzaju usługi konieczna jest bowiem odpowiednia infrastruktura techniczna. Istotną barierą kosztową, a także nieracjonalnością przedsięwzięcia polegającego na budowie równoległej sieci wodociągowo-kanalizacyjnej na obszarze miasta i gminy Wronki powoduje, iż brak jest alternatywnego systemu wodociągowo – kanalizacyjnego dla systemu pozostającego w dyspozycji Spółki. Warto wskazać, iż aby nowe źródło zaopatrzenia mogło być uznane za alternatywne w stosunku do posiadanych musi ono spełniać wymóg natychmiastowej dostępności bez ponoszenia nakładów inwestycyjnych (Wyrok SOKiK z dnia 31 maja 2000r., XVII Ama 44/00).

Powyższe względy decydują o tym, iż rodzaj oraz zasięg geograficzny działalności prowadzonej przez PK Wronki, wyznaczają w niniejszej sprawie wymiar produktowy i geograficzny rynku właściwego, o którym mowa w art. 4 pkt 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Rynkiem właściwym w ujęciu produktowym jest zatem rynek zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, natomiast w ujęciu geograficznym, z uwagi na zasięg systemu wodociągowo - kanalizacyjnego obszar miasta i gminy Wronki.

Na tak określonym rynku właściwym PK Wronki działa w warunkach monopolu naturalnego, posiadając 100% udział w rynku właściwym, a w konsekwencji pozycję dominującą w rozumieniu art. 4 pkt 10 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z tym przepisem, przez pozycję dominującą rozumie się pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów. Domniemywa się jednocześnie, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku właściwym przekracza 40%.

PK Wronki jest jedynym podmiotem świadczącym usługi w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na obszarze miasta i gminy Wronki, co jest konsekwencją sieciowego charakteru urządzeń służących do dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Ponadto, PK Wronki będąc właścicielem sieci wodociągowej i kanalizacyjnej określa w sposób jednostronny warunki włączania podmiotów do tej sieci. To sprawia, iż PK Wronki dysponuje siłą ekonomiczną, przy użyciu której może działać w znacznym stopniu niezależnie od zachowania swych kontrahentów i konsumentów, a w szczególności stosować praktyki eksploatacyjne przynoszące mu nieuzasadnione korzyści kosztem odbiorców.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców polegające w szczególności na bezpośrednim lub pośrednim narzucaniu nieuczciwych cen, w tym cen nadmiernie wygórowanych albo rażąco niskich.

Przez cenę, zgodnie z art. 4 pkt 8 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, należy rozumieć ceny, jak również opłaty o charakterze cen, marże handlowe, prowizje i narzuty do cen. Wśród instrumentów o podobnych charakterze (cenopodobnych) występują marże, narzuty, upusty, opłaty stałe (np. opłaty abonamentowe w rozliczeniach za dostawy energii elektrycznej, gazu, wody lub usługi telekomunikacyjne) lub opłaty zmienne (np. tzw. opłaty przyłączeniowe pobierane przez przedsiębiorstwa energetyczne lub wodno-kanalizacyjne), prowizje, składki (np. w ubezpieczeniach), itd (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 31 maja 2011 roku, VI Aca 1018/10).

Cena nadmiernie wygórowana oraz cena rażąco niska nie wyczerpuje w pełni pojęcia ceny nieuczciwej. Pojęcie ceny nieuczciwej interpretowane jest bardzo szeroko. Zalicza się do tej kategorii ceny ustalone w sposób sprzeczny z przepisami prawa, ceny pobierane bez podstawy

prawnej, wreszcie ceny sprzeczne z dobrymi obyczajami kupieckimi (A. Stawicki, E. Stawicki (red.) Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2011, str. 139, 330).

Analizując przesłanki praktyki opisanej w art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wskazać należy, iż z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wynika, że PK Wronki pobiera opłaty w wysokości 590 zł netto za włączenie przyłącza do sieci wodociągowej oraz 300 zł netto za włączenie przyłącza do sieci kanalizacyjnej. Podstawą do pobierania ww. opłat jest Zarządzenie Nr 1/2008 Prezesa PK Wronki w sprawie cen za usługi nieobjęte umową o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków. Opłaty za włączenie przyłącza do sieci wodociągowej nie są przez Przedsiębiorcę w praktyce pobierane ściśle w wysokościach przewidzianych w ww. zarządzeniu. Zostały one bowiem zastąpione przez jedną zryczałtowaną opłatę w wysokości 590 zł netto bez względu na rodzaj materiału, z którego wykonany jest rurociąg (montaż obejmy nawiertnej wraz z zasuwą, rurą osłonową i złączką PE) i jego średnicę. Jeśli chodzi o opłaty za włączenie przyłącza do sieci kanalizacyjnej sanitarnej lub ogólnospławnej, to również pobierana jest jedna opłata w wysokości 300 zł netto.

Ponadto, Przedsiębiorca wyjaśnił w piśmie z dnia 8.11.2011r., że w dokumentach źródłowych związanych z przygotowaniem ww. Zarządzenia Nr 1/2008 nie zidentyfikowano szczegółowej kalkulacji opłat wskazanych w tym Zarządzeniu, w tym kalkulacji opłaty za włączenie przyłącza do sieci wodociągowej oraz opłaty za włączenie przyłącza do sieci kanalizacyjnej sanitarnej lub ogólnospławnej.

W okolicznościach niniejszej sprawy, konieczne jest ustalenie, czy włączenie przyłączy do sieci wodociągowej i sieci kanalizacyjnej wchodzi w zakres prac związanych z budową przyłącza, o którym mowa w art. 2 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jedn. Dz.U. 2006 r., Nr 123, poz. 858 ze zm.).

Innymi słowy konsekwencją uznania, iż włączenie przyłącza do sieci wodociągowej (lub włączenie przyłącza do sieci kanalizacyjnej) nie stanowi części prac związanych z budową przyłącza będzie uznanie, iż podmiot przyłączany do sieci, w wyniku działań PK Wronki obciążany jest kosztami, do ponoszenia których nie jest zobowiązany przepisami prawa.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 tej ustawy realizację budowy przyłączy do sieci oraz studni wodomierzowej, pomieszczenia przewidzianego do lokalizacji wodomierza głównego i urządzenia pomiarowego zapewnia na własny koszt osoba ubiegająca się o przyłączenie nieruchomości do sieci. W myśl art. 2 pkt 5 i 6 tej ustawy przyłączy kanalizacyjne to odcinek przewodu łączącego wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, za pierwszą studzienką, licząc od strony budynku, a w przypadku jej braku do granicy nieruchomości gruntowej, natomiast przyłączy wodociągowe to odcinek przewodu łączącego sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług wraz z zaworem za wodomierzem głównym.

Ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę nie reguluje zatem wprost problematyki włączenia przyłączy do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej, a co za tym idzie zasad jego wykonywania i ponoszenia związanych z tym kosztów. Podobnie żaden z przepisów rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28.06.2006r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz.U. Nr 127, poz. 886, dalej: „rozporządzenie taryfowe”) nie reguluje problematyki włączenia przyłączy do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, ani opłat za ich wykonanie. § 5 rozporządzenia taryfowego zawiera zamknięty katalog opłat jakie może ustalać w drodze taryfy, a tym samym pobierać, każde przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Zgodnie z ww. § 5 rozporządzenia, taryfy, w zależności od ich rodzaju i struktury, dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców zawierają: cenę za m³ dostarczonej wody (pkt 1),

cenę za m³ odprowadzonych ścieków (pkt 3), cenę za odprowadzanie ścieków opadowych i roztopowych kanalizacją deszczową (pkt 4), stawki opłat abonamentowych z tytułu rozliczania odbiorcy za wykonanie ww. usług (pkt 2 i pkt 5), stawkę opłaty za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych (pkt 6). W myśl § 5 pkt 7, taryfy zawierają także stawkę opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo - kanalizacyjnych, będących w posiadaniu przedsiębiorstwa, wynikającą z kosztów przeprowadzenia prób technicznych przyłącza wybudowanego przez odbiorcę usług; do stawki opłaty dolicza się podatek, o którym mowa w § 2 pkt 9. W tym miejscu należy podkreślić, że opłata wprowadzona § 5 pkt 7 rozporządzenia taryfowego nie jest opłatą za usługę włączenia przyłącza do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej. Warto też przypomnieć, że opłata przyłączeniowa obowiązująca na obszarze miasta i gminy Wronki wprowadzona taryfą wynosi 294,91 zł netto. Opłatę tę odbiorca ponosi z chwilą wykonania prób technicznych wybudowanych przez niego przyłączy. Natomiast opłaty na obszarze miasta i gminy Wronki za włączenie przyłącza do sieci wodociągowej oraz za włączenie przyłącza do sieci kanalizacyjnej są opłatami pozataryfowymi i wynoszą odpowiednio 590 zł netto oraz 300 zł netto.

Włączenie przyłączy (wcinka do sieci) realizowane jest każdorazowo do sieci wodociągowej/kanalizacyjnej, będącej – co nie ulega wątpliwości – własnością PK Wronki. W przeważającej części przypadków sieć wodociągowa i kanalizacyjna znajduje się poza granicami nieruchomości odbiorców. Stanowiąc zatem część składową gruntu, na którym sieć i wcinka zostały wykonane, wcinka nie może podlegać obrotowi prawnemu i stać się własnością odbiorcy. Odcinek sieci od granicy nieruchomości do miejsca wykonania włączenia, jak i w związku z tym sama wcinka, zgodnie z definicją legalną przyłącza zawartą w ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę, nie jest już przyłączem, a fragmentem sieci. Tym samym, wykonując wcinkę na majątku PK Wronki odbiorca usług inwestuje w cudzą własność, przy czym żadne względy natury prawnej nie uzasadniają dokonywania przez odbiorców nakładów inwestycyjnych na majątku przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego. Konstatując, zarówno wykonanie odcinka sieci od granicy nieruchomości odbiorcy do miejsca włączenia, jak i samo włączenie jest budową przez odbiorcę fragmentu sieci, która automatycznie staje się własnością PK Wronki. Mając na uwadze powyższe należy przyjąć, że własność wcinki jest zawsze związana z własnością sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, na której wcinka została zrealizowana, a ta jest własnością PK Wronki. To, że wcinka nie jest elementem przyłącza, lecz sieci należącej do przedsiębiorcy wodociągowo-kanalizacyjnego oraz to, że przedsiębiorca wodociągowo-kanalizacyjny zobowiązując odbiorców usług do wykonania na własny koszt części robót nie stanowiących prac związanych z budową przyłącza, tj. wykonania wcinki do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, nadużywa pozycji dominującej, potwierdza także orzecznictwo (vide: prawomocne decyzje Prezesa UOKiK RKR nr 14/2008 z dnia 23.07.2008r. - wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 30.10.2009r., VI ACa 461/09; RKR 47/2008 z dnia 30.12.2008r. - wyrok SOKiK z dnia 29.06.2009r., XVII AmA 29/09; RKR nr 22/2008 z dnia 22.08.2008r.). W konsekwencji, koszty włączenia (wcinki do sieci) powinny być ponoszone przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, a ich przerzucanie na odbiorców usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków jest bezpodstawne.

Nie ma również wątpliwości, iż ww. opłaty mają charakter przymusowy i zostały narzucone odbiorcom przez PK Wronki. Należy podkreślić, iż narzucanie ceny cechuje się jednostronnością i przymusem towarzyszącym jego wykonywaniu. Cena narzucana jest dzięki zajmowaniu przez danego przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku i wykorzystywaniu jej w związku z posiadaną siłą rynkową. W niniejszej sprawie PK Wronki dysponuje potencjałem wystarczającym do narzucenia odbiorcom nieuczciwych opłat za włączenie przyłączy do sieci

wodociągowej oraz do sieci kanalizacyjnej. Mając ponadto na uwadze to, że ww. opłaty za włączenie przyłączy do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej wynikają z Zarządzenia Nr 1/2008 (opłaty wynikające z tego zarządzenia zostały zastąpione jedną zryczałtowaną opłatą) oraz z załącznika 2 do Warunków przyłączenia do sieci wodociągowej i/lub kanalizacyjnej i z tej przyczyny nie podlegają negocjacom, a odbiorcy przyłączający się do sieci nie mają żadnej możliwości uchylecia się od ich poniesienia - jest rzeczą oczywistą, iż opłaty te uznać należy za narzucane.

Reasumując, w ocenie Prezesa Urzędu, zebrane dowody świadczą o tym, że Przedsiębiorstwo Komunalne Spółka z o.o. we Wronkach wykorzystuje swoją pozycję dominującą na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków obejmującym obszar miasta i gminy Wronki, poprzez narzucanie nieuczciwych opłat za włączenie przyłącza do sieci wodociągowej w wysokości 590 zł netto oraz za włączenie przyłącza do sieci kanalizacyjnej w wysokości 300 zł netto i tym samym bezpodstawnie nakładanie obowiązku ponoszenia części kosztów robót niestanowiących – co do zakresu – prac związanych z budową przyłącza.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, nie wydaje się decyzji o uznaniu praktyki za ograniczającą konkurencję i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli zachowanie rynkowe przedsiębiorcy przestało naruszać zakazy określone w art. 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W takim przypadku Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za ograniczającą konkurencję i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania. Ciężar udowodnienia okoliczności, że praktyka została zaprzestana spoczywa na przedsiębiorcy (ust. 3 art. 11).

W niniejszej sprawie Przedsiębiorca wykazał, że zaniechał stosowania przypisanej mu praktyki ograniczającej konkurencję. Pismem z dnia 22.12.2011r. oświadczył, iż uznaje argumenty Prezesa Urzędu i z dniem 9.12.2011r. (data doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania antymonopolowego), zrezygnował z pobierania dotychczas stosowanych opłat za włączenie przyłącza do sieci wodociągowej w wysokości 590 zł netto oraz za włączenie przyłącza do sieci kanalizacyjnej w wysokości 300 zł netto. Zaprzestanie pobierania ww. opłat nastąpiło w oparciu o decyzję Prezesa PK Wronki z dnia 9.12.2011r., której wykonanie pozostawiono kierownikom odpowiednich działów, tj. Działu Wodociągów i Kanalizacji, Biura Obsługi Klienta, Działu Finansowo-Księgowego. Z uwagi na powyższe, dzień 9.12.2011r. przyjęto jako datę zaniechania praktyki stosowanej przez PK Wronki.

Biorąc pod uwagę powyższe, należało orzec jak w pkt I sentencji decyzji.

III.

Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli przedsiębiorca dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 9 tej ustawy, Prezes Urzędu może nałożyć na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się naruszenia zakazu określonego, m.in., w art. 9 tej ustawy.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów wprowadziła zasadę fakultatywności kar nakładanych przez Prezesa Urzędu na przedsiębiorców, którzy dopuścili się naruszenia zakazu stosowania praktyk ograniczających konkurencję. Prezes Urzędu, wydając decyzję o nałożeniu kary pieniężnej, działa zatem w ramach uznania administracyjnego, co oczywiście nie jest równoznaczne z dowolnością. W tym zakresie kieruje się zasadą równości i proporcjonalności.

Rozważając kwestię nałożenia kary organ antymonopolowy musi wziąć pod uwagę, czy w danych okolicznościach sprawa konieczna albo celowa jest jej nałożenie, a jeżeli tak, to w jakiej wysokości kara spełni założone funkcje. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 106-108 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu powinien wziąć pod uwagę w szczególności okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy (art. 111 ww. ustawy). W orzecznictwie sądowym wskazuje się, że w przypadku kar za stosowanie praktyk ograniczających konkurencję przesłankami, które należy brać pod uwagę, są: potencjał ekonomiczny przedsiębiorcy, skutki praktyki dla konkurencji lub kontrahentów, dopuszczalny poziom kary wynikający z przepisów ustawy oraz cele jakie kara ma osiągnąć (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2000 r., sygn. akt I CKN 793/98, LEX nr 50870). Nakładana przez organ antymonopolowy kara pieniężna winna pełnić funkcję represyjną (tj. stanowić dolegliwość za naruszenie przepisów ustawy antymonopolowej), a także prewencyjną, dyscyplinującą (tj. zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości).

Podstawą do dokonywania wyliczenia przez Prezesa Urzędu nakładanej kary pieniężnej jest wielkość przychodu przedsiębiorstwa za rok poprzedzający wydanie decyzji. PK Wronki osiągnął w 2011 r. przychód w wysokości (...) zł.

Maksymalna kara pieniężna, która mogłaby zostać nałożona na PK Wronki to (...) zł.

Ustalając wymiar kary pieniężnej Prezes Urzędu w pierwszej kolejności dokonał oceny wagi stwierdzonego w niniejszej decyzji naruszenia. Wążąc stwierdzone naruszenie Prezes Urzędu kierował się przede wszystkim dwiema okolicznościami: (a) naturą naruszenia i (b) czynnikami związanymi ze specyfiką rynku oraz działalnością przedsiębiorcy.

W kwestii natury naruszenia wyróżnia się: naruszenia bardzo poważne, do których należy zaliczyć przede wszystkim szczególnie szkodliwe horyzontalne ograniczenia konkurencji, jak również przypadki nadużywania pozycji dominującej mające na celu lub prowadzące do eliminacji konkurencji na rynku, naruszenia poważne, do których należy zaliczyć przede wszystkim porozumienia horyzontalne niezaliczane do najpoważniejszych naruszeń, porozumienia pionowe wpływające na cenę lub warunki oferowania produktu, przypadki nadużywania pozycji dominującej mające na celu lub prowadzące do istotnego ograniczenia konkurencji lub dotkliwej eksploatacji kontrahentów lub konsumentów, wreszcie naruszenia inne niż wyżej wymienione (tzw. naruszenia pozostałe), do których należą m.in. porozumienia wertykalne niedotyczące ceny lub możliwości odsprzedaży towaru, jak również przypadki nadużywania pozycji dominującej o mniejszej wadze.

Naruszenie zakazu nadużywania pozycji dominującej dokonane przez PK Wronki należy zaliczyć do naruszeń o mniejszej wadze (naruszeń pozostałych). Kwestionowane zachowanie Przedsiębiorcy stanowi praktykę eksploatacyjną i uderza nie tyle w konkurencję na rynku, co bezpośrednio w interesy kontrahentów lub konsumentów (słabszych uczestników tego rynku). Stosowana przez PK Wronki praktyka polega na narzucaniu nieuczciwych opłat za włączenie przyłącza do sieci wodociągowej w wysokości 590 zł netto oraz za włączenie przyłącza do sieci kanalizacyjnej w wysokości 300 zł netto i tym samym na bezpodstawnym nakładaniu obowiązku ponoszenia części kosztów robót niestanowiących – co do zakresu – prac związanych z budową przyłącza. Kierując się naturą przedmiotowego naruszenia Prezes Urzędu ustalił kwotę bazową kary w wysokości (...) zł, co stanowi (...) % przychodu.

Wychodząc z założenia, że wymiar kary pieniężnej nakładanej za stosowanie przez przedsiębiorcę praktyk ograniczających konkurencję powinien być uzależniony od rzeczywistego wpływu stwierdzonego naruszenia na rynek, Prezes Urzędu rozważył, czy ustalona wyżej wysokość kary powinna podlegać dalszej modyfikacji.

Przedsiębiorca działa w ramach monopolu naturalnego, a więc rynku w 100% skoncentrowanego. Odbiorcy zmuszeni są do ponoszenia opłat za włączenie przyłączy do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej w wysokości ustalonej jednostronnie przez PK Wronki. Wyżej

wymieniona okoliczność winna być potraktowana jako okoliczność zwiększająca wymiar kary. Stosowana przez PK Wronki praktyka wywołała na rynku negatywne skutki albowiem odbiorcy zmuszeni byli do ponoszenia kosztów, które powinno ponosić przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Z drugiej strony należy zauważyć, że wartość pobranych przez Przedsiębiorcę opłat za włączenie przyłączy do sieci wodociągowej w 2011 roku wyniosła (...) zł netto ((...) usług włączenia – do 30.11.2011r.), a do sieci kanalizacyjnej 0 zł ((...) usług włączenia– do 30.11.2011r.), co oznacza występowanie znacznej dysproporcji pomiędzy przychodami z działalności, której dotyczy praktyka, a całkowitymi przychodami osiąganymi przez Przedsiębiorcę. Biorąc więc pod uwagę ww. okoliczności dotyczące charakterystyki i specyfiki rynku oraz działalności Przedsiębiorcy, w ocenie Prezesa Urzędu, zasadne jest obniżenie na tym etapie kwoty bazowej kary o (...) %, do kwoty (...) zł.

W związku z tym, iż przedmiotowe działanie Przedsiębiorcy stanowiące nadużycie pozycji dominującej było działaniem długotrwałym (trwało co najmniej od 10.01.2006r.), organ antymonopolowy Prezes Urzędu uznał, iż kara pieniężna ustalona na poprzednim etapie winna zostać podwyższona o (...) %.

Dokonując ustalenia ostatecznego wymiaru kary pieniężnej nałożonej na Przedsiębiorcę, Prezes Urzędu zważył nadto, czy w przedmiotowej sprawie występują okoliczności łagodzące oraz obciążające. W ocenie Prezesa Urzędu, w sprawie nie występują okoliczności obciążające (np. uprzednie naruszenie przepisów ustawy, umyślność naruszenia). W sprawie brak także dowodów na to, że PK Wronki miało zamiar bezpośredni naruszenia przepisów ustawy. Natomiast, okolicznością łagodzącą w niniejszej sprawie jest zaniechanie przez Przedsiębiorcę stosowania praktyki w dniu otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania antymonopolowego, tj. w dniu 9.12.2011r, w związku z czym postanowiono karę pieniężną ustaloną na poprzednim etapie obniżyć o (...) %. Ostatecznie zatem ustalono karę pieniężną w wysokości (...) zł, co stanowi (...) % kary maksymalnej.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, Prezes Urzędu uznał, że istota stwierdzonego niniejszą decyzją naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, uzasadnia nałożenie na PK Wronki kary pieniężnej, w ostatecznej wysokości po zaokrągleniu do: (...) zł.

W ocenie Prezesa Urzędu wymierzona kara jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz współmierna do możliwości finansowych Przedsiębiorcy. Kara pieniężna w tej wysokości pełni funkcję represyjną za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, gdyż podkreśla naganność zachowania Przedsiębiorcy, który dopuścił się stosowania praktyk ograniczających konkurencję. Jednocześnie nałożona kara pełni funkcję prewencyjną, zniechęcającą do naruszania prawa przez Przedsiębiorcę (jak również inne gminy bądź przedsiębiorców wodociągowo-kanalizacyjnych, którzy działają na lokalnych rynkach zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków).

Ostatecznie zatem ustalono karę za naruszenie zakazu stosowania praktyki określonej w art. 9 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w wysokości (...) zł., co stanowi (...) % przychodu osiągniętego przez Przedsiębiorcę w 2011 roku oraz (...) % maksymalnego wymiaru kary.

W związku z powyższym Prezes Urzędu orzekł jak w punkcie II sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie:

NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury UOKiK w Poznaniu
Jarosław Krüger

Otrzymuje:

Przedsiębiorstwo Komunalne Spółka z o.o.
ul. Ratuszowa 3
64-510 Wronki